QURAN (FINNISH)

30 - AR-RUUM (Roomalaisten suura)

1. Aliif, Laam, Miim. (MinÃ¤ olen Jumala, parhain tietÃ¤jÃ¤.)

2. Roomalaiset on voitettu

3. lÃ¤hellÃ¤ olevassa maassa, mutta lÃ¤hitulevaisuudessa he tappionsa jÃ¤lkeen pÃ¤Ã¤sevÃ¤t voittajiksi

4. vÃ¤hemmÃ¤ssÃ¤ kuin kymmenessÃ¤ vuodessa. Jumalalle kuuluu kÃ¤skyvalta alussa ja lopussa, ja tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ uskovaiset ovat onnellisia

5. Jumalan avulla. HÃ¤n auttaa ketÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

6. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan lupaus. Jumala ei milloinkaan riko lupaustaan, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ tiedÃ¤.

7. He tuntevat vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n ulkonaisen puolen, mutta tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ he ovat perÃ¤ti vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

8. EivÃ¤tkÃ¶ he ajattelekin mielessÃ¤Ã¤n: Â»Ei kai Jumala ole luonut vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi taivasta ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤ olevaa.Â» Mutta totisesti, useimmat ihmiset kieltÃ¤vÃ¤t joutuvansa Herransa eteen.

9. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, millaisen lopun saivat ennen heitÃ¤ elÃ¤neet? NÃ¤mÃ¤ olivat heitÃ¤ voimiltaan vÃ¤kevÃ¤mpiÃ¤, he kaivoivat maata ja rakensivat sen pinnalle enemmÃ¤n kuin nykyiset, ja heidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ tulivat heidÃ¤n luokseen selvin tunnusmerkein. Jumala ei tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, mutta itse he tuottivat turmion sieluilleen.

10. Surkea oli niiden loppu, jotka pahaa tekivÃ¤t, koska he kielsivÃ¤t Jumalan merkit ja niitÃ¤ pilkkasivat.

11. Jumala on pannut alulle luomistyÃ¶n ja antaa sitten kaiken toistua, ja HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on palattava.

12. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, syntiset joutuvat epÃ¤toivoon,

13. eivÃ¤tkÃ¤ he suojelusjumalistaan saa ketÃ¤Ã¤n auttajaa, ja he kieltÃ¤vÃ¤t suojelijansa.

14. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤t kaikki hajoitetaan.

15. Silloin ne, jotka nyt uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ovat tervetulleita puutarhaan.

16. Mutta jotka eivÃ¤t uskoneet, vaan kielsivÃ¤t ilmoituksemme ja MeidÃ¤n kohtaamisemme tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, heitÃ¤ kohtaa kuritus.

17. Julistakaa siksi Jumalan kunniaa sekÃ¤ illoin ettÃ¤ aamuin!

18. HÃ¤nelle kuuluu kaikki ylistys taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sekÃ¤ illalla ettÃ¤ keskipÃ¤ivÃ¤llÃ¤.

19. HÃ¤n tekee kuolleesta elÃ¤vÃ¤n ja elÃ¤vÃ¤stÃ¤ kuolleen, ja HÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ eloon kuolleen maan. NÃ¤in myÃ¶s teidÃ¤t (Arabian kansa) herÃ¤tetÃ¤Ã¤n uuteen eloon.

20. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on se, ettÃ¤ HÃ¤n on luonut teidÃ¤t tomusta, ja katso, sitten teistÃ¤ on tullut kautta maan levinnyt ihmissuku.

21. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on myÃ¶s se, ettÃ¤ HÃ¤n on teistÃ¤ itsestÃ¤nne luonut teille puolisot, jotta lÃ¶ytÃ¤isitte heistÃ¤ tyydytyksen, ja HÃ¤n on antanut teille keskinÃ¤istÃ¤ rakkautta ja laupeutta. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka ajattelevat.

22. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on myÃ¶skin taivaitten ja maan luominen sekÃ¤ kieltenne ja ihonvÃ¤rinne moninaisuus. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ maailman kansoille.

23. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on myÃ¶skin teidÃ¤n unenne sekÃ¤ yÃ¶llÃ¤ ettÃ¤ pÃ¤ivÃ¤llÃ¤ ja teidÃ¤n pyrkimyksenne hankkia yllÃ¤pitonne hÃ¤nen yltÃ¤kyllÃ¤isyydestÃ¤Ã¤n. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka kuuntelevat.

24. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on edelleen se, ettÃ¤ HÃ¤n antaa teidÃ¤n nÃ¤hdÃ¤ salaman sekÃ¤ pelÃ¤ten ettÃ¤ toivoen ja ettÃ¤ HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sateen taivaasta maan pÃ¤Ã¤lle, elvyttÃ¤en siten kuolleen maan eloon. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

25. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on se, ettÃ¤ taivas ja maa pysyvÃ¤t HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤Ã¤n paikoillaan. Kun HÃ¤n viimein lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille kutsunsa, teidÃ¤t noudetaan maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤.

26. HÃ¤nelle kuuluvat kaikki, jotka ovat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Kaikki tottelevat HÃ¤ntÃ¤.

27. Juuri HÃ¤n on pannut alulle luomistyÃ¶n ja antaa sitten kaiken palata takaisin, ja HÃ¤nelle tÃ¤mÃ¤ on helppoa. HÃ¤nelle kuuluvat ylevimmÃ¤t nimitykset sekÃ¤ taivaassa ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, viisas.

28. HÃ¤n esittÃ¤Ã¤ teille vertauksen teistÃ¤ itsestÃ¤nne: Â»Onko teillÃ¤ ja omistamillanne orjilla yhtÃ¤lÃ¤inen osuus omaisuuteen, minkÃ¤ Me olemme teille suonut? Varotteko heitÃ¤ samassa mÃ¤Ã¤rin kuin toinen toistanne?Â» TÃ¤llÃ¤ tavoin Me tuomme julki merkkimme niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

29. Ne, jotka tekevÃ¤t syntiÃ¤, seuraavat vain omia halujaan, eikÃ¤ heillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n tietoa. Kuka voi ohjata sellaista, jonka Jumala antaa eksyÃ¤? HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

30. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi vilpittÃ¶mÃ¤sti oikeata uskoa kohti, jonka Jumala on ihmissukua varten perustanut. Jumalan tekoja ei voida muuttaa. TÃ¤mÃ¤ on oikea uskonto, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ tiedÃ¤.

31. Turvautukaa HÃ¤neen, tÃ¤yttÃ¤en velvollisuutenne HÃ¤ntÃ¤ kohtaan. Palvelkaa HÃ¤ntÃ¤, suorittakaa rukouksenne. Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko pakanoita,

32. niitÃ¤, jotka ovat pirstoneet uskontonsa ja hajaantuneet moniin lahkoihin, ja kukin ryhmÃ¤kunta riemuitsee omasta opistaan.

33. Kun onnettomuus kohtaa ihmisiÃ¤, he rukoilevat Herraa kÃ¤Ã¤ntyen HÃ¤nen puoleensa, mutta kun HÃ¤n antaa heidÃ¤n maistaa armoansa, niin katso, osa heistÃ¤ alkaa asettaa muita jumalia HÃ¤nen rinnalleen.

34. TÃ¤ten he kieltÃ¤vÃ¤t sen, minkÃ¤ olemme heille antanut. Nauttikaa aikanne, kyllÃ¤ viimein tulette palkkanne saamaan.

35. Olemmeko lÃ¤hettÃ¤nyt heille ketÃ¤Ã¤n, joka olisi valtuuttanut heidÃ¤t asettamaan muita Jumalan rinnalle?

36. Kun annamme ihmisten maistaa armoa, he iloitsevat siitÃ¤, mutta kun heitÃ¤ kohtaa onnettomuus heidÃ¤n tekojensa johdosta, niin katso, he joutuvat epÃ¤toivoon.

37. EivÃ¤tkÃ¶ he ole huomanneet, ettÃ¤ Jumala suo runsaat antimensa kenelle haluaa, ja ettÃ¤ HÃ¤n myÃ¶s voi mitata ne niukasti? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

38. Anna siis sukulaiselle, mikÃ¤ hÃ¤nelle kuuluu, samoin tarvitseville ja matkamiehille. TÃ¤mÃ¤ on parasta niille, jotka haluavat Jumalan mielisuosiota; ja he ovat niitÃ¤, jotka menestyvÃ¤t.

39. MinkÃ¤ te lainaatte korkoa vastaan, jotta se lisÃ¤Ã¤ntyisi ihmisten omaisuuksien avulla, se ei ole lisÃ¤ystÃ¤ Jumalan silmissÃ¤; mutta jos te suoritatte sÃ¤Ã¤detyt almut haluten Jumalan mielisuosiota, niin sellaisten ihmisten palkka moninkertaistuu.

40. Juuri Jumala on teidÃ¤t luonut ja sitten huolehtinut teidÃ¤n elannostanne; sitten hÃ¤n antaa teidÃ¤n kuolla ja senjÃ¤lkeen herÃ¤ttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t uuteen eloon. Onko suojelusjumalienne joukossa ketÃ¤Ã¤n, joka saattaisi tehdÃ¤ yhdenkÃ¤Ã¤n nÃ¤istÃ¤ teoista? Kunnia olkoon HÃ¤nelle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

41. Turmiota tapahtuu sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤ ihmiskÃ¤tten tyÃ¶nÃ¤, jotta HÃ¤n voisi antaa ihmisten maistaa tekojensa seurauksia, niin ettÃ¤ he tekisivÃ¤t kÃ¤Ã¤ntymyksen.

42. Sano: Â»Kulkekaa maalla ja merellÃ¤ nÃ¤hdÃ¤ksenne millaisen lopun saivat ne, jotka ennen elivÃ¤t; useimmat heistÃ¤ olivat pakanoita.Â»

43. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi oikean uskonnon puoleen, ennenkuin Jumalan pÃ¤ivÃ¤ saapuu, jota kukaan ei voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤t hajoitetaan.

44. Ken valitsee epÃ¤uskon, hÃ¤ntÃ¤ vastaan todistaa hÃ¤nen epÃ¤uskonsa, ja ken ikinÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤, hÃ¤n tekee sitÃ¤ oman sielunsa hyvÃ¤ksi,

45. niin ettÃ¤ HÃ¤n voi armostaan palkita niitÃ¤, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja. Totisesti, HÃ¤n ei rakasta uskottomia.

46. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on, ettÃ¤ HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan ilosanomaa, antaakseen teidÃ¤n maistaa HÃ¤nen armoaan ja laivojen purjehtia HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤Ã¤n ja teidÃ¤n etsiÃ¤ HÃ¤nen armoaan ja osoittaa kiitollisuutta.

47. Totisesti, olemme jo ennen sinua lÃ¤hettÃ¤nyt lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ heidÃ¤n kansojensa luokse, ja nÃ¤mÃ¤ saapuivat heidÃ¤n keskuuteensa selvin tunnusmerkein. SenjÃ¤lkeen Me langetimme kirouksemme niille, jotka olivat syntisiÃ¤, sillÃ¤ velvollisuutemme oli auttaa uskovaisia.

48. Juuri Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet, ja nÃ¤mÃ¤ nostavat pilviÃ¤, jotka HÃ¤n levittÃ¤Ã¤ taivaalle mielensÃ¤ mukaan kerroksittain. Sitten nÃ¤et sateen virtaavan alimmista kerroksista, ja kun se lankeaa HÃ¤nen palvelijoittensa ylitse, niin katso, he ovat onnellisia.

49. Ja vastikÃ¤Ã¤n, ennenkuin tÃ¤mÃ¤ tapahtui, he olivat masentuneita, vallan epÃ¤toivoisia.

50. Tarkastele siis Jumalan armon merkkejÃ¤, miten HÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ kuolleen maan. Totisesti, tÃ¤llÃ¤ tavoin Me annamme kuolleille elÃ¤mÃ¤n, ja HÃ¤n on kykenevÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n kaiken, minkÃ¤ haluaa.

51. Jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle toisenlaisen tuulen, niin he olisivat nÃ¤hneet laihonsa kuihtuvan, ja he olisivat senjÃ¤lkeen olleet kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

52. Totisesti, sinÃ¤ et kykene tekemÃ¤Ã¤n kuolleita elÃ¤viksi etkÃ¤ saamaan kuuroja kuulemaan kutsuasi, kun he kokonaan kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t sinulle selkÃ¤nsÃ¤.

53. Et voi myÃ¶skÃ¤Ã¤n johdattaa sokeita pois eksymyksestÃ¤Ã¤n. Totisesti, voit johdattaa vain niitÃ¤, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat alistuvaisia.

54. Juuri Jumala on luonut teidÃ¤t heikoiksi ja antanut senjÃ¤lkeen teille voimaa, ja miehuuden jÃ¤lkeen HÃ¤n tekee teidÃ¤t jÃ¤lleen heikoiksi ja iÃ¤kkÃ¤iksi. HÃ¤n luo, mitÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤, kaikkivoipa.

55. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, syntiset vannovat, ettÃ¤ he eivÃ¤t viivytelleet kuin tunnin ajan. NÃ¤in he valehtelevat.

56. Ne, joille on annettu totista tietoa ja uskoa, sanovat: Â»Totisesti, teillÃ¤ on ollut Jumalan Kirjan mukaan aikaa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka. TÃ¤mÃ¤ on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤, mutta te ette tienneet mitÃ¤Ã¤n.Â»

57. Mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ anteeksipyynnÃ¶t eivÃ¤t auta niitÃ¤, jotka ovat olleet vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n sallita enÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤stÃ¤ sovintoon.

58. Totisesti, olemme jo esittÃ¤nyt tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa monenlaisia vertauksia ihmissuvun hyvÃ¤ksi. Mutta jos sinÃ¤ tuot heille merkin, niin totisesti uskottomat lausuvat: Â»Te olette pelkkiÃ¤ valehtelijoita.Â»

59. NÃ¤in Jumala paaduttaa niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t halua tietÃ¤Ã¤.

60. SentÃ¤hden pysy sinÃ¤ lujana; totisesti, Jumalan lupaus on tosi, Ã¤lÃ¤kÃ¤ anna niiden, joilla ei ole varmuutta, saattaa sinua horjuvaksi.